

Art. 17. Egzekucyjna sprzedaż lokalu stanowiącego odrębną własność wraz z przynależnym do niego udziałem we współwłasności odbywa się według przepisów o egzekucji z nieruchomości i może być prowadzona przeciwko właścicielowi lokalu, choćby lokal ten wraz z przynależnym udziałem we wspólnej własności był obciążony łącznie z innymi lokalami i przynależnymi do nich udziałami we współwłasności.

Art. 18. (1) W razie zniszczenia budynku, odszkodowanie należne z tytułu ubezpieczenia będzie wypłacone do rąk zarządu i zostanie przez niego użyte na przywrócenie budynku do należytego stanu, niedobór zaś, jakoby się okazał, pokryją wszyscy właściciele lokali w stosunku do udziału każdego z nich we wspólnej własności.

(2) Jeżeli cały budynek ulegnie zniszczeniu a właściciele nie zgadzają się na jego odbudowanie, własność odrębna poszczególnych lokali wygasa, a odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia przypada do podziału między współwłaścicieli w stosunku do udziału każdego z nich we wspólnej własności.

(3) Przepisy artykułu niniejszego nie naruszają szczególnych przepisów co do wypłaty odszkodowania z tytułu ubezpieczenia w razie, gdy na nieruchomości ciąży prawa rzeczowe.

Art. 19. Państwowy podatek od nieruchomości wymierza się i pobiera, przy odpowiednim zastosowaniu obowiązujących w tym względzie przepisów, od poszczególnych lokali, stanowiących przedmiot odrębnej własności z uwzględnieniem udziału tych lokali we wspólnej własności.

Art. 20. (1) Ulgi, przewidziane w ustawie z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173), stosuje się również do lokali, które mieszczą się w takich budynkach i stanowią odrębną własność.

(2) Pisma dotyczące się ustanowienia odrębnej własności w takich budynkach i pisma dotyczące podziału wierzytelności na poszczególne lokale wolne są od opłat stemplowych, a wpisy tych praw do ksiąg hipotecznych — od opłat hipotecznych (należności za wpis hipoteczny).

(3) Przypadające od powyższych czynności opłaty notarialne oraz pisarzy hipotecznych będą pobierane w stosunku połowy przepisanych stawek.

Art. 21. Przepisów rozporządzenia niniejszego nie stosuje się do budynków, będących własnością osób fizycznych w chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

Art. 22. (1) Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

(2) Ministra Sprawiedliwości upoważnia się do wydania rozporządzenia co do sposobu ujawniania w księgach hipotecznych prawa odrębnej własności lokali i innych praw rzeczowych na tych lokalach.

Art. 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednocześnie w zakresie mocy obowiązującej rozporządzenia niniejszego tra-

ci moc art. 664 Kodeksu Napoleona oraz ustawa z dnia 30 marca 1872 r. o dzieleniu budynków na części fizyczne (Dz. u. p. austr. Nr. 50).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniałowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

849.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 października 1934 r.

o połączeniu Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. Przekazuje się Funduszowi Pracy, istniejącemu na podstawie ustawy z dnia 16 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) zakres działania Funduszu Bezrobocia, utworzonego ustawą z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 58, poz. 555).

Art. 2. W ustawie z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1 ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Do zakresu działania Funduszu Pracy należy:

- a) finansowanie gospodarczo uzasadnionych robót publicznych lub robót o publicznym znaczeniu, celem zatrudnienia bezrobotnych,
- b) publiczne pośrednictwo pracy,
- c) zabezpieczenie robotników na wypadek bezrobocia,
- d) doraźna pomoc bezrobotnym, którym nie przysługuje prawo do zasiłku z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, prowadzona bezpośrednio lub za pośrednictwem organizacji społecznych,
- e) organizowanie zatrudnienia młodzieży na zasadach społeczno-wychowawczych,
- f) poradnictwo i przysposobienie zawodowe bezrobotnych oraz pomoc w tworzeniu warsztatów pracy,

- g) akcja kulturalno-oświatowa wśród bezrobotnych.”;
- 2) w art. 3 w miejsce ust. 2 wstawia się dwa ustępy o brzmieniu następującem:
„(2) Budżet Funduszu Pracy stanowi załącznik do budżetu Ministerstwa Opieki Społecznej;
(3) Sprawozdanie finansowe Funduszu Pracy jest częścią państwowego zamknięcia rachunkowego.”;
- 3) art. 4 skreśla się;
- 4) w art. 5 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „określonych w art. 4 pkt. b)”, a po wyrazie: „budowa” dodaje się przecinek i wyrazy: „kapitałny remont”;
- 5) w art. 5 ustęp 2 skreśla się;
- 6) artykułom 6, 7, 8, 10, 11, 12 i 13 nadaje się brzmienie następujące:
„Art. 6. (1) Na czele Funduszu Pracy stoi Minister Opieki Społecznej.
(2) Zarząd Funduszu Pracy z ramienia Ministra Opieki Społecznej wykonywa Dyrektor Funduszu Pracy.
(3) Dyrektora powołuje Minister Opieki Społecznej.
(4) Zakres uprawnień Dyrektora określa statut Funduszu Pracy.
Art. 7. (1) Powołuje się Radę Funduszu Pracy.
(2) Do zakresu działania Rady należy:
1) ustalanie wytycznych działalności Funduszu Pracy,
2) uchwalanie na wniosek Dyrektora preliminarzy budżetowych,
3) uchwalanie sprawozdań o gospodarce Funduszu Pracy i o jego stanie,
4) rozpatrywanie wszelkich spraw, przekazanych przez Ministra Opieki Społecznej lub przez Dyrektora Funduszu Pracy.
(3) Uchwały Rady w zakresie spraw, wymienionych w punktach 1), 2) i 3), wymagają dla swej ważności zatwierdzenia Ministra Opieki Społecznej.
(4) Rada składa się z przedstawicieli zainteresowanych ministrów oraz z powoływanych przez Ministra Opieki Społecznej przedstawicieli samorządu gospodarczego i terytorjalnego, pracodawców i pracowników oraz z osób, zajmujących się teoretycznie i praktycznie sprawami społecznymi i gospodarczymi.
(5) Przewodniczącym Rady jest Minister Opieki Społecznej, a jego zastępcą — Dyrektor Funduszu Pracy.
(6) Sposób powoływania przedstawicieli, szczegółowy zakres działania i tryb urzędowania Rady określa statut Funduszu Pracy.
Art. 8. (1) Czynności w zakresie publicznego pośrednictwa pracy, zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, poradnictwa i przysposobienia zawodowego oraz pomocy doraźnej wykonywa Fundusz Pracy przez Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy.
(2) Ponadto Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy wykonywają inne czynności zleczone im w statucie lub przez władze Funduszu Pracy.
(3) W szczególności Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy orzekają o obowiązku zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia, o przyznawaniu i wymiarze zasiłków.

(4) Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy mogą posiadać ekspozytury.

(5) Organizację poszczególnych ekspozytur, ich zasięg terytorjalny oraz zakres działania określa zarządzenie Ministra Opieki Społecznej.

Art. 9. (1) Czynności Wojewódzkich Biur Funduszu Pracy mogą być powierzane związkowi samorządowym i innym instytucjom prawno-publicznym.

(2) Zasady i tryb powierzania czynności związkowi samorządowym i instytucjom prawno-publicznym określa rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 10. (1) Nadzór nad działalnością Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy sprawuje wojewoda.

(2) Zasady i organizację nadzoru określa rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 11. (1) Odwołania od decyzji Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy i od decyzji ekspozytur rozpoznaje wojewoda.

(2) Tryb postępowania odwoławczego określa rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

(3) Decyzje wojewody są ostateczne.

(4) Rozpoznawanie odwołań od orzeczeń, wydawanych przez Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy w zakresie obowiązku zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia oraz w sprawie przyznawania i wymiaru zasiłków, może być poddane w drodze rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej właściwości organów orzekających w sprawach ubezpieczeń społecznych.

Art. 12. (1) Jako organa opiniodawcze Funduszu Pracy tworzy się Wojewódzkie Rady Funduszu Pracy pod przewodnictwem wojewodów.

(2) Wojewódzkie Rady Funduszu Pracy składają się z przedstawicieli miejscowego samorządu terytorjalnego i gospodarczego, przedstawicieli pracodawców i pracowników oraz z osób zajmujących się teoretycznie i praktycznie sprawami społecznymi i gospodarczymi, powoływanych przez wojewodę.

(3) Sposób powoływania przedstawicieli, zakres działania i tryb postępowania Wojewódzkich Rad Funduszu Pracy określa statut Funduszu Pracy.

Art. 13. (1) Statut Funduszu Pracy, o którym mowa w artykułach poprzedzających, nadaje Rada Ministrów na wniosek Ministra Opieki Społecznej.

(2) Statut ten określa szczegółowo organizację Funduszu Pracy.”;

7) w art. 14 po wyrazach: „środki finansowe” dodaje się wyrazy: „dla wykonywania zadań, wymienionych w art. 1 ust. (2), z wyjątkiem zadań, związanych z zabezpieczeniem na wypadek bezrobocia.”;

8) w artykułach 17, 30 i 35 wyrazy: „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami: „Minister Opieki Społecznej”, a ponadto w art. 30 i 35 wyrazy: „Opieki Społecznej”, następujące po wyrazie „Komunikacji”, skreśla się.

Art. 3. W ustawie z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 58, poz. 555) w brzmieniu roz-

porządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 649) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) w art. 2 w ust. 3 skreśla się wyrazy: „przewidzianych w art. 22, zgodnie z przepisami, wydanymi na podstawie pkt. d) art. 30”, a przecinek, poprzedzający te wyrazy, zastępuje się kropką;
- 2) w art. 3 ust. 1, art. 9 ust. 1 i 3, art. 14 ust. 3 i 7, i art. 38 ust. 1 skreśla się wyrazy: „na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia”;
- 3) w art. 3 w ust. 2 wyrazy: „Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia” zastępuje się wyrazami: „Minister Opieki Społecznej”;
- 4) w art. 3 ustęp 3 otrzymuje brzmienie następujące: „Przyznanie prawa do zasiłków robotnikom, wymienionym w ust. 1, może nastąpić jedynie, jeśli wydatki na te zasiłki znajdują pokrycie w ramach funduszków, powstałych z wpływów, wymienionych w art. 6 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.”;
- 5) w art. 4 w ust. 2 wyrazy: „zarząd obwodowy” zastępuje się wyrazami: „Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy”;
- 6) w art. 5 skreśla się wyrazy: „przy robotach publicznych, o których mowa w art. 39 ustawy i”;
- 7) w art. 6 ustęp 1 otrzymuje brzmienie: „Na pokrycie wydatków, związanych z wykonywaniem obowiązku zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, przeznaczają się wpływy.”;
- 8) w art. 7 ustęp 5 oraz w art. 9 ustęp 2 skreśla się;
- 9) w art. 9 w ust. 3 wyrazy: „ogólne rezerwy Funduszu Bezrobocia” zastępuje się wyrazami: „rezerwy powstałe z wpływów, wymienionych w art. 6”;
- 10) art. 10 skreśla się;
- 11) artykuły 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 i 26, stanowiące dział IV „Organizacja i administracja” skreśla się;
- 12) w art. 27 ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące: „W razie niemożności wskazania odpowiedniej pracy przyznaje się bezrobotnemu zasiłek.”;
- 13) w art. 28 ustęp 3 skreśla się;
- 14) artykuły 31, 32 i 33, stanowiące dział VI „Środki prawne i instytucje odwoławcze” skreśla się;
- 15) w art. 34 w ust. 1 wyrazy: „na wniosek zarządu obwodowego Funduszu Bezrobocia” zastępuje się wyrazami: „na wniosek Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy”;
- 16) w art. 36 w ust. 1 w miejsce wyrazów: „Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia na wniosek zarządu obwodowego” wstawia się wyrazy: „Dyrektor Funduszu Pracy”;
- 17) w art. 36 w ust. 2 skreśla się wyrazy: „na mocy decyzji Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia, powziętej na wniosek zarządu obwodowego Funduszu Bezrobocia”;

- 18) w art. 36 w ust. 4 wyrazy: „przez zarząd obwodowy” zastępuje się wyrazami: „przez Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy”, a wyrazy: „w myśl art. 22” skreśla się;
- 19) w art. 36 w ust. 7 wyrazy: „Zarządom obwodowym” zastępuje się wyrazami: „Wojewódzkim Biurem Funduszu Pracy”;
- 20) art. 39 skreśla się;
- 21) w art. 40 skreśla się wyrazy: „przewidziane w art. 39”;
- 22) w art. 42 w ust. 2 skreśla się wyrazy: „a na przewodniczących zarządów obwodowych Funduszu Bezrobocia powoływani będą wyznaczeni przez wojewodę urzędnicy”.

Art. 4. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o zniesieniu państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 621) skreśla się artykuły 3, 4, 5 i 6.

Art. 5. Wykonywanie pośrednictwa pracy przez Fundusz Pracy, rejestrację i kontrolę bezrobotnych normuje rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej.

Art. 6. (1) Dotychczasowe prawa, zobowiązania i majątek Funduszu Bezrobocia przechodzą z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego na Fundusz Pracy. Zadłużenie Funduszu Bezrobocia może być spłacone jedynie ze środków, wymienionych w art. 6 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

(2) Przepisanie tytułów hipotecznych z Funduszu Bezrobocia na Fundusz Pracy dokonane będzie z mocy rozporządzenia niniejszego na jednostronny wniosek Funduszu Pracy.

Art. 7. Fundusze, powstałe z wpływów, wymienionych w art. 6 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, mogą być przeznaczane jedynie na wypłatę zasiłków, przewidzianych w tej ustawie, na pokrycie wydatków kosztów przejazdu do miejscowości, w której bezrobotny otrzymał pracę, na pokrycie wydatków administracyjnych Funduszu Pracy z zastrzeżeniem, że nie mogą one przekraczać normy procentowej, którą ustali Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 8. (1) Minister Opieki Społecznej powoła Komisarza do przeprowadzenia czynności, związanych z połączeniem Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy.

(2) Komisarzowi temu na czas przejściowy Minister Opieki Społecznej może poruczyć wszystkie lub niektóre uprawnienia Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia i Przewodniczącego Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia.

Art. 9. Czynności związane z przejściem praw majątkowych Funduszu Bezrobocia przez Fundusz Pracy są wolne od wszelkich opłat i podatków.

Art. 10. Przejęcie działalności Funduszu Bezrobocia przez Fundusz Pracy nie narusza uprawnień

nabytych przez zabezpieczonych na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r.

Art. 11. Sprawy niezafatwione do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego przez Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia, przez Zarządy Obwodowe i Komisje Odwoławcze będą przekazane władzom właściwym według rozporządzenia niniejszego.

Art. 12. Upoważnia się Ministra Opieki Społecznej i Ministra Sprawiedliwości:

- 1) do włączenia przepisów ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 58, poz. 555) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 649) i rozporządzenia niniejszego do ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) w brzmieniu ustawy z dnia 13 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 235) i rozporządzenia niniejszego;
- 2) do ogłoszenia w drodze obwieszczenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy z nowym podziałem na części i rozdziały i z nową numeracją artykułów, z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu oraz do dokonania w tekście takich zmian redakcyjnych, jakie okażą się konieczne wskutek włączenia ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Art. 13. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

Art. 14. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r. z wyjątkiem art. 8, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy sprzeczne z przepisami rozporządzenia niniejszego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
 Minister Spraw Wewnętrznych:
 Marjan Zyndram-Kościałkowski
 Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
 Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
 Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
 Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
 Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

850.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 października 1934 r.

o ustalaniu nazw miejscowości i o numeracji nieruchomości.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie niniejsze reguluje sprawę ustalania nazw miejscowości:

- 1) zamieszkanym, to jest wszelkich samoistnych osiedli, odróżniających się od sąsiednich osiedli odrębną nazwą, a przy jednakowej nazwie odmiennym określeniem rodzaju („miasto” i „wieś”, „wieś” i „folwark”, „folwark” i „leśniczówka” i t. p.),
- 2) niezamieszkanym.

Art. 2. (1) Urzędowe nazwy miejscowości wraz z ich pisownią ustala i zmienia Minister Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzeń, ogłaszanych w Monitorze Polskim.

(2) Pierwsze na podstawie rozporządzenia niniejszego ogólne ustalenie nazw urzędowych dokonane będzie rozporządzeniami, z których każde obejmie nazwy wszystkich miejscowości na obszarze co najmniej jednego województwa. Rozporządzenia te ogłoszone będą w urzędowej części „Wykazu Miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej”, wydawanego przez Główny Urząd Statystyczny.

Art. 3. (1) Ustanawia się przy Ministrze Spraw Wewnętrznych Komisję Ustalania Nazw Miejscowości.

(2) Komisja składa się z przewodniczącego i sześciu członków, w tem trzech przedstawicieli sfer naukowych oraz po jednym przedstawicielu Ministerstw: Spraw Wojskowych, Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów.

(3) Przewodniczącego Komisji i przedstawicieli sfer naukowych powołuje Minister Spraw Wewnętrznych, przy czem tych ostatnich po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Przedstawiciele Ministerstw wyznaczają właściwi ministrowie. W tym samym trybie powołuje się zastępcę przewodniczącego i zastępców członków Komisji.

(4) Za zgodą przewodniczącego mogą brać udział w posiedzeniach Komisji z głosem doradczym delegaci zainteresowanych urzędów, wyznaczeni przez właściwe władze.

Art. 4. (1) Komisja jest organem opiniodawczym i obraduje nad sprawami, przedłożonemi jej przez przewodniczącego.

(2) Regulamin czynności Komisji wyda Minister Spraw Wewnętrznych.